

◆ P o e z i y a

Rizvan NƏSİBOĞLU

PAYIZIN GƏNCLİYİ

Gecənin sükutu
Ucaldır ayaq səslərimi
Səsucaldan kimi.
Unutmuşam özümü;
Mahnı bəstələyirəm:-
Gecənin,
Sükutun,
Ayaq səslərimin üçlüyündən,
Arxadan bir dəli
Külək gəlir,
Yolların tozunu
Şabaş kimi üstümə səpib-
Oxuyacaq payızın gəncliyindən.

"MƏN BURDAYAM, İLAHİ! "

V.Səmədoğlu

Mən də bir adamam, göyün altında,
Boranda durmuşam, qarda durmuşam.
Mən sənə sevgiyə sadıq bəndəyəm,
Nə fərqi hayanda, harda durmuşam.

Duyan yox səsimi, yox kimi varam,
 Ümid axtarıram, bir ömür quram.
 Yüz ildi qəm dolu dərə qalxıram,
 Qoy çırpım üstümü, gorda durmuşam.

Nə yoldan çıxanam, nə yolda duran,
 Nə ümid yıxanam, nə ürək qıran.
 Məni dərd üstündə kökləyib, quran,
 Yaddan çıxardığın yerdə durmuşam.

Mən də bir dəliyəm sevdiyim qədən,
 Torpağım hicrandı, göy üzüm kədən,
 Mənim xəlvətimi çətin bilərlər,
 Özümdə deyiləm, yarda durmuşam.

Saçlar gümüşləndi sel yatağında,
 Ömür toza döndü söz sorağında,
 Dünyaya gələndən göz qabağında,
 Könüldən aralı, burda durmuşam.

MƏNİ ZAMAN ÜSTƏ KÖKLƏYİB ÇALIN

Məni kaman üstə kökləyib çalın,
 Sükutum daşı da bölüb keçəcək.
 Məni zaman üstə kökləyib çalın,
 Saat külək kimi gəlib keçəcək.

Dumana düşəcək fikrim, xəyalım,
 Bir səsin dalınca azıb gedəcəm.
 Qələmlə kağızda "Ruhani" çalıb, -
 Qəlbimi xəlvətdən asıb gedəcəm.

Məni bir tar üstə kökləyib çalın,
 Şam kimi əriyib sözə çıxacam.
 Bir sirli kölgəyə intizar qalın, -
 Əl-ayaq çəkilsin, üzə çıxacam.

Çəkir ürəyimi bir dolu sinə,
 Pərdədən-pərdəyə eniş-yoxuş var.
 Düşmüşəm bir gözüm gizli həbsinə,
 Əlində ölməyə bircə çıxış var.

Bir ney yangısına kökləyin məni,
 Bir azca özümü döyüm, gəlirəm.
 Buz kimi vüsala cəkməyin məni,
 Qaynayan həsrətə dəyim, gəlirəm!

HAVA LİMANI

Mavi gülüşü var səyyarələrin,
Dağın ağ yuxusu duman olarmış.
Göylərin çaparı təyyarələrin,
Yerdə bir məhəbbət limanı varmış.

Arzu qanadı var adamların da,
Bəzən bir ürəyə dünya darıymış.
Məcnun sevgilərin addımları da,
Göyləri bəzəyən qanadlarıymış.

Qalxır təyyarələr, göy üzü təmiz,
Yerin istisindən göylər mürgüdə.
Aşağı baxırıq, bozarır dəniz,
Maşınlar, meşələr, yollar "sərgidə".

Uçduq bu diyardan qonşu diyara,
Yerdə nə tapmışıq yerə enək biz.
Boğulduq yerdəki sıxıntılara,
Bir az da boşluğu sevindirək biz.

Biz göy adamıyıq, göy məkanımız,
Göydən yer üzünü sevmək gözəldi.
Arada qalıbdı şirin canımız,
Buludun üstündə ölmək gözəldi.

Enir təyyarələr nəfəs dərməyə,
Pozulur səsindən yerin sahmanı.
Bir azdan dönərlər göyü sevməyə,
Bu yer - göy üzünün hava limanı.

ESKİZ

...Bu qaranlıq otaqda
Qapı da yaddan çıxır.
Duyğuların qəşəngi
Sükutun altdan çıxır.

Bu quru bədən kimdi,
...ahımdan qəlbi göyəm.
Dönənim köhnə qəmdi,
Təzəyə abunəyəm.

Gözlə məni qaranlıq,
Görüm kim gəzər məni!
Bəzən işıqdakılar
Kölgəylə bəzər məni.

Təsbeh dənəsi yağış
 əl çalır aram-aram.
 Bu zülmətin içində
 Ağ kağız axtarıram;

Qaranlığın içində
 Bir dənə işıq qələm...
 Qorxuram ki, sabaha
 Yenə əliboş gələm.

Bir azca dözüm durum,
 Nəfəsim çatanacan.
 Işıqlı xəyal qurum -
 Kölgələr yatanacan.

CƏNNƏTDƏN MƏKTUB

*Tez-tez anamın ruhuyla danışırım. Bu şeir
 onun ruhunun pıçıltılarıdır.*

Müəllif.

Kim deyir nə isə əsirgədiniz,
 Ay bala, yuxunuz qarışır, billəm.
 Məni sağ saxlayan məhəbbətiniz,
 Mənim "daş evimə" yaraşır, billəm.

Yerim görünürsə, məni yoxlayın,
 Ruhumu oyadın, qayıdım, nə qəm.
 Evin qapısını açıq saxlayın,
 Hər gün birinizin mənzilindəyəm.

Mehriban ruh kimi sizinəm axşam,
 Gündüzlər qəlbimi üzən qəm dərin.
 Yalquzaq təkliyə alışmamışam,
 Hər səhər qəbrimə bir səs göndərin!

Uzaqda bilməyin, yaxınam, doğma,
 Bu evdən o evə yol çəkdirmişəm.
 Hər axşam ruhumla qayıtmağıma,
 Allaha yalvarıb qol çəkdirmişəm.

Elə bilməyin ki, kölgə kimiyəm,
 Harda dardasınız, orda varam mən.
 Uzaqda yelkənsiz qərib gəmiyəm,
 "Ana" sədanıza qayıdaram mən!

BU EVİN QAPISI NİYƏ BAĞLIDI

Sahibsiz, qapısı qıfıllı bir ev var....

Havası alınıb, şadlığı bitib,
Nəfəsi tutulub, qəlbi dağlıdı.
Yaddaşı pozulub, xəyalı gedib,
Bu evin qapısı niyə bağlıdı.

Yağan yağışın da istisi yoxdu,
Gülüşi soğulub, qəm sırğalıdı.
İçindən əriyir, tüstüsü yoxdu.
Bu evin qapısı niyə bağlıdı.

Gündüzü gödəkdi, gecəsi uzun,
Qoynunda daşın da nəfəsi yoxdu.
Bir adsız, ünvansız eloğlumuzun
Şəhid heykəlidə, bir kəsi yoxdu

Yolların tozudu üzünün ağı,
Duruşu, baxışı... qarabağlıdı.
Dəli küləklərdə əziz qonağı,
Bu evin qapısı niyə bağlıdı.

Vaxtın qum saati öz dəmindədi;
Dərdi alınımıza çalan qamçıdı.
Uzaqdan bir fağır görkəmindədi,
Yaxından insafsız balabançıdı.

BU ÖMÜR QUM ŞƏLƏSİDİ?

Bu nə uzun gündü, Allah,
Yaşayıb qurtarmaq olmur.
Bu ömür qum şələsidi,
Daşayıb qurtarmaq olmur.

Uçmur Allahın quşu da,
Keçmir taleyin qışı da.
Hər şeyi göyün başından
Xoşlayıb qurtarmaq olmur.

Dağ saxlayır sanbalını,
Çalır qaya qavalını,
Nakam eşqin xəyalını, -
Oxşayıb qurtarmaq olmur.

Qüسسə yedim bir az pəsdən,
Ömür qurdum minbir səsdən...

Yuxuları kağız üstdən
Daşlayıb qurtarmaq olmur.

Qəm düşdü göyün tağından,
Səs keçdi can otağından,
Taleyin ağ varağından
Başlayıb qurtarmaq olmur.

* * *

*... Uşaqlığımda yağışlı havada ev iş-
ləri görən bibim Ziba ağzında gözəl nin-
nilər çalırdı... Bu ninnilər darıxmağımı
unutdururdu.*

Bu yağış dünyanı suya caladı,
Göy süzüb... yer sərxoş... asiman dəniz.
Həsrətim yağışı unutdurardı,
Ağızda bir ninni çala bilsəniz.

Bir külək havası çalın, oynayım,
Bu yağış onsuz da yağdı, yağacaq...
Qüssəni, kədəri yaxın qoymayın,
Üzdə yara kimi yeri qalacaq.

Küləklə yağışın döyüşü qədim,
Birin yaxası, birinin əli,
Həsrətdən ağlayan gözəli sevdim,
Nikahsız yaşayır dərdin gözəli.

Ağızda bir ninni çalın, oynayım,
Ağızda çalınan ürəyə bəsd.
Bu dəli yağışı çətin qınayım,
Bir bulud ağlasa, hərəyə bəsd.

Bir duman havası çalın, oynayım,
Dağ kimi dərdimi bilən olmasın.
Yağışın altından çıxıb gələcəm,
Qol açıb havama girən olmasın.

ŞAM

*...Bir axşam şamın hönkürtüsünü
eşitdim.*

İçində ağlayır axşamdan bəri,
Nə dərdi oxunur, nə səsi çıxır.
Atəş bulağıymış şamın gözləri,
Deyəsən ölməyib, nəfəsi çıxır.

Bir nazik bədəndi, gərdəni kağız,
Tavanda dalgalı bir kölgə gəzir.
Arxada otağı üşüdür payız,
Masamda qəlbinin istisi gəzir.

Bir az da sürünür divar boyunca,
Andından, əhdindən aşağı düşmür.
Doğulur gün kimi varağın üstə -
Gözünün altına işığı düşmür.

Tərsinə tutulan qələmdi bəlkə,
Buluda oxşayır, havanı yazır.
Başımın üstündə ah çəkə-çəkə,
Qəlbinin oduyla tavanı yazır.

Közərən ürəyi nə payız, nə yaz,
Qəlbimi qəlbinə qoşdum, alışsın!
Düşüm ayağına, yalvarım bir az,
Səssiz ağlamağın sirrini açsın!

ÇIXIB GEDİRİK

Heç kimdə səbir qalmayıb,
Yol qalır, çıxıb gedirik.
Arzuların əlçatmazı
Saralır, çıxıb gedirik.

O əl bu əldən uzaqdı,
Biri yendi, biri qalxdı.
İthürənin ümid baxtı -
Qaralır, çıxıb gedirik.

Yağış da döyür, külək də,
Sevgidən ölür mələk də.
Həsrət boğulan ürəkdə
Xal qalır, çıxıb gedirik.

Gündə min cürdü dəbimiz,
Buludu döyür təbimiz.
Heç nəyin üstə səbrimiz
Daralır, çıxıb gedirik.

Bu ömür bir zor ağacı,
Budaqları gor ağacı,
Axırda bir dar ağacı -
Qurulur... çıxıb gedirik.